

**ROZPORZĄDZENIE Nr 9/2006
WOJEWODY ŁÓDZKIEGO**

z dnia 11 stycznia 2006 r.

w sprawie Parku Krajobrazowego Międzyrzecza Warty i Widawki.

(Łódź, dnia 23 stycznia 2006 r.)

Na podstawie art. 16 ust 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. Nr 92, poz. 880; z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Park Krajobrazowy Międzyrzecza Warty i Widawki, zwany dalej "Parkiem" obejmuje obszar chroniony ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne, kulturowe i walory krajobrazowe w celu zachowania oraz popularyzacji tych wartości w warunkach zrównoważonego rozwoju.

2. Park obejmuje obszar o powierzchni 25.330 ha.

3. Park zlokalizowany jest na terenie gmin: Sieradz, Burzenin - w powiecie sieradzkim; Konopnica, Ostrówek - w powiecie wieluńskim; Sędziejowice, Widawa - w powiecie łaskim; Zapolice, Zduńska Wola - w powiecie zduńskowolskim; Rusiec - w powiecie bełchatowskim.

4. Opis granic Parku określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Ustala się następujące szczególne cele ochrony Parku:

1. Dla ochrony przyrody nieożywionej:

- 1) zachowanie i ochrona cennych odsłoneń geologicznych, jako ważnych obiektów dydaktycznych i naukowych;
- 2) zachowanie i przywracanie naturalnych walorów dolinom rzecznych;
- 3) zachowanie i ochrona obszarów stanowiących świadectwo współczesnych, naturalnych procesów geomorfologicznych, takich jak: parowy, wąwozy itp.;
- 4) zachowanie w niezmienionym stanie i ochrona źródeł oraz obszarów źródliskowych.

2. Dla ochrony ekosystemów leśnych:

- 1) utrzymanie i odtworzenie unikatowych zbiorowisk lasów nadrzecznych w tym: zbiorowisk zaroślowych, a więc wiklin nadrzecznych i olsu topolowo-wierzbowego oraz zbiorowisk leśnych: łozowisk, olsu porzeczkowego, olsu torfowcowego, kontynentalnego boru bagiennego oraz łągu jesionowo-olszowego, jako rzadkich składników szaty leśnej.

3. Dla ochrony ekosystemów nieleśnych:

- 1) zachowanie różnorodności biologicznej rzadkich i ginących fitocenoz - łąk trzęślicowych;
- 2) zachowanie świeżych łąk rajgrasowych;
- 3) zachowanie fragmentów półnaturalnych łąk z cennymi zbiorowiskami roślinności łąkowo-bagiennej;
- 4) zachowanie i ochrona muraw kserotermicznych;
- 5) zachowanie cennych i różnorodnych zbiorowisk roślinnych: muraw napiaskowych, zarośli tarniny, jałowca i żarnowca, fragmentów półnaturalnych, wilgotnych łąk i zarośli wierzbowych;
- 6) zachowanie i ochrona torfowisk z fragmentami wilgotnych łąk i muraw bliźniczkowych, tzw. "psiar";
- 7) utrzymanie różnorodności krajobrazu roślinnego, na który składa się mozaika pól, łąk, zarośli tarniny, jałowczysk i żarnowczysk.

4. Dla ochrony ekosystemów wodnych i torfowiskowych:

- 1) ochrona przed zalesieniem oraz utrzymanie połączenia starorzeczy z rzeką Wartą;
- 2) utrzymanie dotychczasowego poziomu wody w kompleksie stawów i mokradeł, oraz ich ochrona przed nadmiernym osuszaniem;
- 3) utrzymanie dotychczasowego poziomu wody oraz hamowanie sukcesji na bagnach śródleśnych i torfowiskach;

- 4) ochrona źródeł oraz obszarów źródłiskowych przed zmianą warunków wodnych i zanieczyszczeniem;
- 5) bezwzględna ochrona śródleśnych łąk przed nadmiernym osuszaniem;
- 6) ochrona ekosystemów dolin rzecznych przed zmianą warunków wodnych i zanieczyszczeniem.
5. Dla ochrony gatunków roślin i zwierząt oraz ich siedlisk:
 - 1) utrzymanie różnorodności gatunkowej zwierząt lądowych i wodnych podlegających ochronie;
 - 2) utrzymanie stanu zwierząt łownych w ilości odpowiadającej pojemności ekologicznej łowisk;
 - 3) zapewnienie warunków dla prawidłowego funkcjonowania gatunków cennych przyrodniczo, chronionych, rzadkich i zagrożonych oraz zabezpieczenie życia i rozwoju ginących taksonów.
6. Dla ochrony walorów krajobrazowych i kulturowych:
 - 1) ochrona krajobrazu o wybitnych walorach naturalnych - wieloprzestrzennych obszarów leśnych;
 - 2) ochrona krajobrazu naturalnego doliny Warty o wybitnych walorach przyrodniczych, krajobrazowych i historycznych;
 - 3) ochrona krajobrazu kulturowego o znacznych walorach zabytkowych z nagromadzeniem elementów dziedzictwa kulturowego;
 - 4) ochrona miejsc koncentracji i potencjalnego występowania stanowisk archeologicznych;
 - 5) zapobieganie zubożeniu i ujednoliceniu krajobrazu, poprzez ochronę zadrzewień śródpolnych i przydrożnych;
 - 6) zachowanie istniejących rozłogów pól;
 - 7) ochrona przed eksploatacją surowców naturalnych.
7. Dla ochrony walorów rekreacyjnych:
 - 1) ochrona najatrakcyjniejszych terenów turystycznych (doliny rzeczne) przed degradującym zagospodarowaniem;
 - 2) rozwój pożądanых form rekreacji - turystyki kwalifikowanej.

§ 3. 1. W Parku zakazuje się:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902, z późn. zm.), za wyjątkiem tych przedsięwzięć, dla których przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na walory przyrodnicze parku krajobrazowego;
- 2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, lęgówisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarłisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej, zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego albo budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwośuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- 7) budowa nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów następujących rzek: Warty, Widawki, Grabi, Niecieczy, Oleśnicy, za wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej oraz terenów istniejącej zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej z wyłączeniem strefy zagrożenia powodziowego;
- 8) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
- 9) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;
- 10) prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową;
- 11) utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych;
- 12) organizowania rajdów motorowych i samochodowych;
- 13) używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.

2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, pkt 7 nie dotyczy przedsięwzięć realizowanych na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Zakazy, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą:

- 1) wykonywania zadań wynikających z planu ochrony;
- 2) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;
- 3) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;
- 4) realizacji inwestycji celu publicznego w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 23 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 41).

§ 4. Nadzór nad wykonaniem rozporządzenia powierza się Wojewódzkiemu Konserwatorowi Przyrody w Łodzi.

§ 5. Rozporządzenie podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty w gminach i powiatach, na terenie których położony jest Park.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Wojewody Sieradzkiego z dnia 20 października 1998 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Wojewody Sieradzkiego z dnia 31 lipca 1998 r. w sprawie określenia obszaru Parku Krajobrazowego Międzyrzecza Warty i Widawki oraz zatwierdzenia planu ochrony Parku Krajobrazowego Międzyrzecza Warty i Widawki w województwie sieradzkim (Dz. Urz. Woj. Sieradzkiego Nr 27, poz. 166) z wyjątkiem § 16.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego.

ZAŁĄCZNIK

Opis granic Parku Krajobrazowego Międzyrzecza Warty i Widawki

W skład Parku wchodzi obszar określony linią graniczną opisaną poniżej.

Opis granic zaczyna się w gminie Sieradz w miejscowości Stoczki. Z miejscowości Stoczki granica biegnie na północny-wschód drogą gminną nr 3314 w gminie Sieradz do wsi Chojne, a następnie drogą wojewódzką, nr 284 w kierunku Sieradza około 1000m. Dalej granica skręca na północny-wschód, biegnąc około 500 m łąką do drogi wiejskiej i przechodząc wzdłuż niej przez obrzeża wsi Chojne dochodzi aż do wału. Następnie granica przebiega wzdłuż wału około 350 m w kierunku północno-wschodnim dochodząc do drogi polnej. Dalej biegnie tą drogą około 450 m dochodząc do drogi gminnej nr 3309 gminy Sieradz, którą biegnie do wału we wsi Chałupki. Stąd biegnie około 950 m wzdłuż wału w kierunku południowo-wschodnim, gdzie skręca i biegnie łąką do rzeki Warty, którą przecina na wysokości drogi prowadzącej do wsi Piaski w gm. Zduńska Wola. Dalej biegnie tą drogą przez wieś Piaski dochodząc do drogi wojewódzkiej nr 285.

Kolejno granica przebiega w kierunku południowo-wschodnim, po drodze wojewódzkiej nr 285, aż do skrzyżowania z drogą wojewódzką nr 288 we wsi Pstrokonie i odtąd dalej drogą wojewódzką nr 289 do miejscowości Górki Grabieńskie w gminie Widawa. Stąd granica Parku skręca na północny-wschód i biegnie najpierw drogą gminną nr 3604 w gminie Widawa, a później od granicy z gminą Sędziejowice drogą polną do skraju lasu do wsi Podule. Stąd biegnie w kierunku wschodnim wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 295, aż do linii kolejowej Herby Nowe - Gdańsk. Dalej granica biegnie na południe wzdłuż linii kolejowej około 1700 m do wsi Wola Wężykowa, gdzie skręca na zachód i drogą polną dochodzi do drogi krajowej nr 481, by znów skręcić na południe i bieć wzdłuż tej drogi krajowej, aż do miejscowości Rogóžno w gminie Widawa. Tutaj granica skręca na południowy-wschód i biegnie drogą polną, którą dochodzi ponownie do linii kolejowej Herby Nowe - Gdańsk i dalej idzie wzdłuż tej linii około 1300 m na południowy-zachód do drogi polnej, która stanowi granicę gruntów wsi Rogóžno, Widawa i Kolonia Zawady w gminie Widawa. Dalej tą drogą biegnie około 1900 m na zachód dochodząc do drogi gminnej nr 3610 gminy Widawa, przy czym w odległości około 500 m od linii kolejowej granica ta przecina drogę krajową nr 482. Dalej skręca na południe i biegnie około 800m drogą gminną nr 3610 w gminie Widawa, stanowiącą granicę ewidencyjną pomiędzy gruntami wsi Wola Kleszczowa i Kolonia Zawady. Następnie granica parku biegnie drogą polną w kierunku zachodnim około 220m i dalej w kierunku południowo-

zachodnim około 1000m wzdłuż granicy między gruntami wsi Wola Kleszczowa i Zawady. Następnie zmienia kierunek na południowo-wschodni i drogą polną będącą, granicą między gruntami wsi Zawady a Zborów biegnie do drogi wojewódzkiej nr 434, którą przecina i dalej biegnie drogą polną około 1600m na południe. Stąd zmienia kierunek na zachód biegnąc wzdłuż rowu około 170m w pobliżu Łasku Zborowskiego. Dalej skręca na południe i drogą polną biegnie około 250m dochodząc do drogi gminnej nr 3610 w gminie Widawa. Następnie tą drogą biegnie w kierunku południowo-zachodnim do wsi Chrusty, do skrzyżowania z drogą gminną nr 3611 w gminie Widawa. Stąd kieruje się na zachód i biegnie wzdłuż dróg gminnych nr 3611 i 3612 w gminie Widawa dochodząc do drogi wojewódzkiej nr 435 we wsi Kol. Ochle. Dalej granica biegnie wzdłuż tej drogi wojewódzkiej około 2000m w kierunku południowym, dochodząc do miejscowości Kurówek Prądzewski w gminie Rusiec.

Z tej wsi biegnie drogą polną w kierunku zachodnim około 1700m wzdłuż obszarów leśnych do styku granic gminy Konopnica i gminy Rusiec dochodząc do drogi gminnej nr 3001 w gminie Rusiec i dalej biegnie tą drogą i drogą gminną nr 2206 w gminie Konopnica na północny-zachód do skrzyżowania we wsi Kamyk. W Kamyku skręca na zachód biegnąc dalej drogą wojewódzką nr 437 do miejscowości Konopnica. Z Konopnicy biegnie drogą wojewódzką nr 440 w kierunku południowo-zachodnim przez wieś Strobin. W Strobinie skręca na zachód w kierunku osady Pszczelnik, po czym drogami polnymi dochodzi linią łamaną wzdłuż granicy z gm. Osjaków do drogi gminnej nr 2210 w gminie Konopnica i idzie nią do Bębnowa, a stąd drogą wojewódzką nr 439 do wsi Wielgie w gm. Ostrówek. Następnie drogą krajową nr 481 kieruje się w stronę Szynkielowa w gminie Konopnica.

Z Szynkielowa biegnie drogą wojewódzką nr 422 przez wsie: Niechmirów, Waszkowskie, Szczawno, aż do skrzyżowania we wsi Zarośle i dalej drogą gminną nr 1405 w gminie Burzenin na północny-zachód około 800m. Następnie granica parku biegnie w kierunku północno-wschodnim i północnym drogami polnymi do wsi Sambórz przecinając drogę wojewódzką nr 414. Z Samborza idzie wzdłuż drogi gminnej nr 1406 w gminie Burzenin na północ dochodząc do drogi wojewódzkiej nr 283 i dalej tą drogą wojewódzką biegnie na wschód przez miejscowość Kopanina do wsi Witów. Z Witowa idzie na północny-zachód drogą krajową nr 480 do miejscowości Stoczki, gdzie rozpoczęto opis.